

Topím se...

Topím se
ve tvých vlasech
Polykám
úžas strach
zapomnění
a „mít“
radost i štěstí
je začátek
cesty

Mimoděk jsme zpomalili
Kaluže tmy
pod vyhaslou lampou
vyčnívají hlasitěji

Ráno otevírá oči
téměř do pouště
(návyk na divné století)

Hloubka opuštěné studny.
Tak proč vlastně
Nenaslouchat

Cesta domů

Pod stromy
leží sníh
a my ne

Sníh padá
zaceluje rány
a my s ním

Sníh odevzdává
naše kroky
zemi

Chůze je zemí
Cesta je domů
Země je domovem

Petr V. Pavelčík